

Publicerad 2009-12-06 18:52 av Taggsvamp

Efter regn kommer solsken tror jag.

Sista spiken i kistan

Tårarna välldes fram och hon tänkte;

Jag måste med syret hushålla.

Ett leende av ironi blänkte.

Du agnet från vetet de sålla.

Skräcken för döden var avklarad.

Innan hon ens mindes att hon levde.

Livet och Döden hade gått parad.

Hand i hand- de var ju belevade.

Schack matt sa döden, fällde vit drottning.

Liv dålig förlorare; Jag är King.

Ok Liv- bäst i tre, lite ordning.

Antar du vad?; du på sista versen sing.

Okej Sax, papper eller sten?

Likkistan är din svepning.

Död visar papper, Liv saxen.

Liv säger; hur känns klyvning?

Just stop, sluta för guds skull skriker din själ.

Jag skiter i era löjliga lekar!

Ni har inte en aning om att vilja någon väl!

Eoner av tid har gjort er som ekar.

Ni finns, Ni är, Ni kommer alltid att finnas.

Men ni är som sten båda två, inget jag minnas.

Hoppas jag i alla fall- jag vill slippa just det.

Jag ville bara bli en del av gemenskapen i Livet.

Hon blundar, somnar innan sista hammarslaget.

Ni kan nog gissa vem som vann vadet.

Stenen blev inte inslagen som present.

Orden hon skrivit på papper kom försent.

Förlåt, jag ville, försökte "så in i.." men misslyckades.

Den enda som uppskattade min lyrik var Hades.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Taggsvamp med Poeter.se id #30423 innehar upphovsrätten